

W poniedziałek 16 grudnia odbyło się wigilijne spotkanie słuchaczy

Szprotawskiego UTW. Zaproszeni gości i członkowie honorowi Uniwersytetu podzielili

się z nami opłatkiem, zaśpiewali wspólnie kolendy, wysłuchali akademickiego chóru

Wszystkim zaproszonym gościom i słuchaczom dziękujemy za wspólnie przeżyty wieczór.

OPOWIEŚĆ WIGILIJNA

O wieczorze wigilijnym pięknie opowiedział Dickens. Choć opowieść jego trąci nieco myszką zawsze wywołuje wzruszenie i nostalgię. Także tęsknotę. Za czym tęsknimy w dobie

internetu, telefonów komórkowych i wszelkich cudów techniki ułatwiających ponoć komunikację międzyludzką? Chylę czoła przed zdobyczami techniki, ale równocześnie rośnie we mnie stale przekonanie, że coraz trudniej nam się ze sobą porozumieć. Tak po prostu? słowami, uśmiechem, uściskiem dłoni. Wprawdzie mój nadany SMS odnajdzie bardzo szybko adresata, ale przecież nie zobaczę uśmiechu na jego twarzy, internet nie wyciągnie do mnie ręki. W opowieści Dickensa słowa i gesty mają moc sprawczą a moc tę nadaje im właśnie wigilijny wieczór. Dobre słowa kruszą nawet najtwardsze serca, ciepłe obrazy kochającej się rodziny pozwalają zwrócić uwagę ku bliźnim.

Dlaczego o tym piszę? Bo ciągle jest we mnie ciepło naszego wigilijnego, uniwersyteckiego spotkania. Byliśmy tak blisko siebie, powiedzieliśmy sobie tyle mądrych dobrych słów, tyledobrych i mądrych słów trafiło do naszych serc. Przez ten wieczór migocący od blasku świec, pachnący owocami i słodkim piernikiem byliśmy lepsi i mądrzejsi, więcej w nas było pokory i zrozumienia. Choć nie spokrewnieni stanowiliśmy rodzinę.

Kochani ? pozostaje mieć nadzieję, że to co przyniosło nam nasze uniwersyteckie spotkanie pozostanie w nas na długo, daj Boże na zawsze. Niech wigilia, świąteczne spotkania nie będą tylko biesiadowaniem przy suto zastawionym stole, niech staną się chwilą refleksji, zastanowienia nad sobą, nad naszymi wspólnymi relacjami, nad sposobem wzajemnego porozumienia. Może w ten czas zamknijmy komputer, wyłączmy telewizor a w ciszy i zadumie włączmy serca i umysły.

A przy rodzinnym stole podzielmy się opłatkiem i nadzieją. Nadzieją na to, że nowy, poświęcony czas przyniesie wszystkim ciepło, spokój i odrobinę szczęścia, którym będziemy zawsze potrafili dzielić się z innymi.

Wesołych, radosnych, pięknych Świąt Bożego Narodzenia!

Ela Plucińska